

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4221/2022
05.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Ранђеловић, адвокат из ..., против туженог „Аgrohim&Кетоимрех“ d.o.o. Београд, са седиштем у Београду, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2361/20 од 03.12.2021. године, у седници одржаној 05.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2361/20 од 03.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4157/19 од 22.07.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на грејним инсталацијама стана у власништву тужиље и то стана бр. ..., на ... спрату, на адреси ... бр. ..., зграда бр. ..., на к.п. бр. .. КО ..., изврши уградњу термостатских вентила са регулацијом (термоглава) на свим грејним инсталацијама у стану, као и уређаја за регистровање сопствене појединачне потрошње топлотне енергије (калолиметра). Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 39.300,00 динара.

Одлучујући о жалби туженог, Виши суд у Нишу је пресудом Гж 2361/20 од 03.12.2021. године, преиначио пресуду Основног суда у Нишу П 4157/19 од 22.07.2020. године, тако што је одбио тужбени захтев и одлучио да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чл. 468. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11 ... 18/20) и оценио да је у смислу тих законских одредаба ревизија недозвољена.

Наиме, Законом о парничном поступку, чланом 468. ст. 1 и 4. прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.), да у таквом спору против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члана 479. став 6), као и да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овог закона (члан 410. став 2. тачка 5).

Тужба је поднета 01.08.2019. године ради чинидбе, а тужила је у тужби навела износ од 50.000,00 динара као вредност предмета спора, која не прелази динарску противвредност од 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се у конкретном случају ради о спору мале вредности.

С обзиром да је побијаном пресудом донетом у другом степену одлучено у спору мале вредности и да у таквом спору није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је ревизију тужиоца одбацио, као недозвољену.

У конкретном случају, не примењује се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, према коме је ревизија увек дозвољена кад другостепени суд преиначи провостепену пресуду и одлучи о захтевима странака и према коме би ревизија тужиле била дозвољена, из разлога што се ради о спору мале вредности, у коме се не примењује наведена одредба закона.

На основу изложеног, одлучено је као у изреци применом члана 404. и 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић